

17 Но они послѣдѣваха іоше да МѢ согрѣшавать, че раздражаваха Всевышнаго въ безводно мѣсто.

18 И искѣсиха Бога въ сърдцето си, че искаха частіе споредъ хотѣніето си :

19 И шдѣмаха Бога, и говореха : да ли ще може Бога да пригответи трапеза въ пѣстынѣта ?

20 Это, удари камикатъ, и истекѣ вода, и потоцы прелиха : да ли ще може да даде и хлѣбъ ? или да пригответи мѣсо за людѣте Си ?

21 За това чѢ Господь, и разгнѣвася : и огнь се распали върхѢ Іакова, и гнѣвъ се іоше повече вдигна върхѢ Израила :

22 Защото не повѣрѣваха въ Бога, нито уповаха на спасеніето МѢ :

23 Всекѣмъ што заповѣда Онъ на облацкѣте ѿ горѣ, и дверите небесны отвори.

24 И направи да дожди на нихъ мѣна за да падѣтъ, и жито небесно даде имъ.

25 Хлѣбъ ангелскій даде чловѣкъ : частіе испрати имъ дори до сытѣсть.

26 Вдигна въ некто восточенъ вѣтъръ, и силата Си приведе южнѣатъ вѣтъръ :

27 И шдожди на нихъ мѣсо както изрѣтъ, и птичета крылати както песокъ морскій :

28 И направи да паднатъ въ средата на-станатъ имъ, около жилищата имъ.

29 И шдоха, и насытихася премногш : и принесе имъ желаніето нихно :

30 Не веѣха се лишили ѿ желаніето си. Іоше (кѣше) во устага нихни шденѣто имъ,

31 И гнѣвъ Божій вдигна се на нихъ, и уви